

ἤ ροί μου ὑπάρχουν πάμπολλοι καὶ αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ περιχωρινά, καὶ
 » κάμετε τὸ πῶς φαίνεται καλὸν εἰς τὴν τιμιότητά σας· ἐγὼ ἐλάχι-
 » στος ὄλων, δὲν αἰσθάνομαι ἰκανὸς διὰ ἓνα τόσον μεγάλον φόρτω-
 » μα ». Τὸ βέβαιον, ὅτι ὁ Νικόδημος ὑπὸ τὸ ῥάσον ἀρετὰς ἀναχω-
 ρητοῦ ἐξασκῶν δὲν ἠδύνατο νὰ συμβιβάσῃ τὴν φιλήρημον ψυχὴν του
 πρὸς τὰς κοσμικὰς τύρβας· διὸ καὶ πρὸς τὸν ἱερομόναχον Γεράσιμον
 τὸν Ἀμφισσέα, πάλιν ἐπαναλαβόντα τὰς περὶ ἐπισκοπῆς προτάσεις
 τῶν συμπατριωτῶν του, καὶ ἐλέγχοντα πικρῶς αὐτὸν ἐπὶ ῥαθυμίᾳ,
 ἀνακράζει τοὺς ὠραίους τούτους λόγους. « Τῶν κοσμίων θεατῆς καὶ
 » οὐ μέτοχος βουλούμενος εἶναι, ἔρημον φιλῶ· ἐκεῖ γὰρ ἀληθὴς κόσμος,
 » καὶ ῥυάκων κελαρύσματα, καὶ ἀηθῶνων ψαλμοὶ, καὶ δένδρων σει-
 » σμός, καὶ ζῶων φωναί, ἐνὶ στόματι πάντων ὑμνούντων τὸν δεσπό-
 » την· ἄφετε γοῦν ψυχὴν αἰθερίως διαιτωμένην, οὐρανὸν ἀτενίζειν,
 » καὶ λαλιὰν τῷ Θεῷ ἀφιερωμένην μολυσθῆναι μὴ ἄφετε ».

Ἐν ἔτει 1648 ὁ Νικηφόρος εἰδοποιηθεὶς περὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ
 διδασκάλου του Καλλινίκου μετέβη ἐσπευσμένως ἐκ τῆς ἐν Τολοφῶνι
 μονῆς τοῦ Κουσουροῦ εἰς Βαρνάκοβαν, ὅπου εὔρε τὸν διδάσκαλόν του
 ἐτοιμοθάνατον· ὁ γηραιὸς διδάσκαλος περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν μα-
 θητῶν του, λαλῶν περὶ τῆς μελλούσης ζωῆς, μετὰ φιλοσοφικῆς καρ-
 τερίας ἀνέμενε τὸν θάνατον, συμβάντα τὴν 5 Ἀπριλίου.

Ὁ Νικόδημος διεδέχθη τὸν Καλλινίκον ἐν τῷ σχολεῖῳ τῆς Βαρνακό-
 βης, καὶ διετέλεσε διδάσκων μέχρι τοῦ θανάτου του (8 Μαΐου 1652).

Μαθηταὶ τοῦ Καβάσιλα ἐγένοντο πολλοὶ τῶν τότε περιφανῶν, ὡς
 Εὐγένιος ὁ Αἰτωλὸς, Κωνστάντιος ὁ Ἁγιορίτης, Φίλιππος Κάρμας ἐν
 Ἰταλίᾳ μεταβάς καὶ τὴν ἰατρικὴν παιδευθεὶς, ἣν ἐξήσκησεν ἐπιστρέ-
 φας εἰς Ναύπακτον, Νικόλαος ὁ Λογοθέτης, Χαράλαμπος ὁ ἱερεὺς
 Μαρούλης, καὶ ἄλλοι, ὧν τὰ ὀνόματα δὲν περιεσώθησαν.

Ἐγραψεν ὁ Νικηφόρος— Συλλογὴν ἀποβῆμάτων (ἀποφθεγμάτων) παλαιῶν τε
 καὶ νεωτέρων.— Ἀκολουθεῖν τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου τοῦ ἐκ Καρυῶν, τοῦ ἐν Βαρ-
 νακόβῃ ἐορταζομένου.— Βίους τῶν διδασκάλων Χριστοφόρου καὶ Καλλινίκου.—
 Λόγους, καὶ ἐπιστολάς, ἐξ ὧν δύο εὔρηγται ἀνέκδοτοι παρ' ἐμοί (1).

Γερμανὸς ὁ Λοκρός (2).

Ἐπωνομάζετο Ἐρμῆς, καὶ ἐγένετο μαθητῆς Κορδαλλέως ἐν Ἀθή-

(1) Τὴν βιογραφίαν τούτου ἤρυσθη ἐκ τῶν σημειωμάτων τοῦ ποτὲ ἐπισκόπου
 Αἰδοροκίου Δωροθέου.

(2) Ἄλλοι λέγουσιν αὐτὸν Αἰτωλόν. Εὐγένιος ὁμοῦ ὁ Αἰτωλὸς, ἀνὴρ σύγγηρος
 καὶ δυνάμενος κάλλιον παντὸς ἄλλου νὰ διακρίνῃ τοὺς συμπατριώτας αὐτοῦ γράφων